

prima instanță: V. Negru
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, I. Gavrilița

dosarul nr. 3ra-79/14

Î N C H E I E R E

30 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Grinblat Leonid,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grinblat Leonid
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz” cu privire la anularea
actului administrativ și obligarea excluderii sumei din factură și la cererea
reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz” împotriva lui
Leonid Grinblat cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, prin care a
fost respins apelul declarat de către Grinblat Leonid și menținută hotărârea
Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 noiembrie 2012 prin care acțiunea
inițială a fost respinsă, iar cererea reconvențională admisă,

c o n s t a ț ă :

La data de 23 august 2011, Grinblat Leonid a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Chișinău-gaz” cu privire la anularea actului
administrativ și obligarea excluderii sumei din factură.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că este proprietarul
apartamentului nr. 1 din str. Dominte Timonu 19, mun. Chișinău.

Susține că în luna aprilie 2011, a primit factura nr. 34/0001474 pentru luna
martie, în care era indicată spre achitare suma de 89 362,27, drept urmare, la data
de 16 mai 2011, s-a adresat cu o cerere către pîrît privind eliberarea descifrărilor
sumei menționate în factură, însă în loc de descifrare pîrîtul i-a expediat
înștiințarea privind deconectarea gazului natural.

Menționează că la data de 27 iunie 2011, a înștiințat pîrîtul despre achitarea
datoriei, iar la data de 10 iulie 2011, iarăși i-a fost expediată factura, pe cînd
recalculul i-a fost prezentat doar la data de 23 iunie 2011, pentru perioada iunie
2008 - iunie 2011, datoria constituind 51 812,01 lei, datorie pe care insistă că a
achitat-o în perioada aprilie - iunie 2011.

Solicită, reclamantul Grinblat Leonid, anularea calculelor de plată în sumă de 39 712,60 lei inclusă în factura de plată nr. 34/0001474 din iunie 2011 cu obligarea SRL „Chișinău-gaz” de a exclude suma respectivă din factură.

La data de 27 septembrie 2011, SRL „Chișinău-gaz” a depus cerere reconvențională împotriva lui Grinblat Leonid cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea cererii reconvenționale, SRL „Chișinău-gaz”, a indicat că în rezultatul controlului frontal efectiv în luna martie 2011, în legătură cu eschivarea unor consumatori de la achitarea completă a volumelor de gaze naturale consumate, s-a constatat că pîrîtul în perioada anilor 2004-2010 inclusiv luna ianuarie 2011, achită plata pentru gazele naturale din facturile pe timp de vara-toamnă, selectîndu-le doar pe cele care au sume mai mici.

Susține că, modalitatea lui Grinblat Leonid de achitare a gazelor naturale a contribuit la formarea în luna ianuarie 2011, a datoriei pentru gazele naturale consumate în sumă de 85790,20 lei și neachitate.

Menționează că, Grinblat Leonid, a recunoscut neachitarea gazului natural consumat în lunile aprilie-iunie 2011 și prin trei facturi a achitat datoria în sumă de 46 078 lei și 5734 lei consumul curent, refuzînd, însă, achitarea benevolă a restanței în sumă de 39 712,60 lei pe motivul expirării termenului de prescripție.

Afirmă că eschivarea lui Grinblat Leonid de la achitarea integrală a gazelor naturale consumate a devenit cunoscută în luna martie 2011, în legătură cu care fapt la data de 25 martie 2011, de către conducerea SRL „Chișinău-gaz” a fost sesizat Comisariatul de Poliție Rîșcani, solicitînd intervenția în vederea constatărilor colaboratorilor întreprinderii care în înțelegere cu unii consumatori, inclusiv Grinblat Leonid au cauzat un prejudiciu considerabil întreprinderii.

Consideră că curgerea termenului de prescripție urmează a fi calculat începînd cu luna martie 2011, respectiv factura din 08 aprilie 2011 expediată pîrîtului, prin care s-a solicitat achitare datoriei pentru gazele naturale consumate, dar neachitate pentru perioada de la 21 ianuarie 2004 - ianuarie 2011 în sumă de 85 790 lei, se încadrează în termenul de prescripție, pretenția de a solicita achitarea integrală a datoriei este legală și întemeiată.

Solicită, SRL „Chișinău-gaz”, încasarea de la Grinblat Leonid a datoriei în mărime de 39 712,60 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1053 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 noiembrie 2012, acțiunea inițială a fost respinsă, iar cererea reconvențională a fost admisă și încasat de la Grinblat Leonid în beneficiul SRL „Chișinău-gaz” datoria în mărime de 39 712,60 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1053 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, apelul declarat de către Grinblat Leonid a fost respins și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

La adoptarea hotărârilor judecătorești, în susținerea concluziilor sale, atât prima instanță, cât și instanța de apel, cu referire la prevederile art. art. 971, 512 alin.(1) și 572 alin.(2) Cod civil, au concluzionat că SRL „Chișinău-gaz” a probat faptul că Grinblat Leonid nu a achitat integral plata pentru volumul de gaze naturale consumate, pe cînd ultimul, nu a prezentat careva probe în susținerea poziției sale, precum că a achitat prin serviciul Băncilor Comerciale, oficiile poștale sau prin contabilitatea furnizorului SRL „Chișinău-gaz” plățile pentru gazele consumate în sumă de 39712,60 lei. Totodată, la adoptarea soluției menționate, instanțele au reținut drept probă și certificatul eliberat de Inspectoratul

Fiscal a sectorului Rîșcani, din care rezultă că SRL „Chișinău –gaz” în perioada 2000-2011 nu dispunea de aparat de casă, fapt ce atestă că SRL „Chișinău-gaz” nu putea recepționa plăți în numerar de la consumatorii de gaze naturale inclusiv și de la Grinblat Leonid, fapt care respinge argumentele ultimului precum că achita în numerar plățile pentru gazele naturale consumate nemijlocit la furnizor.

La data de 28 iunie 2013, Grinblat Leonid a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie admisă, iar cererea reconvențională să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs recurentul Grinblat Leonid a invocat că instanța de apel considerînd întemeiată cererea reconvențională a ignorat prevederile art. 270 Cod civil ce reglementează termenul de prescripție pentru depunerea cererii de chemare în judecată, or, instanțele judecătorești au dispus încasarea datoriei acumulate pentru perioada ianuarie 2004 - mai 2008, pentru 5 ani și 5 luni, în timp ce legislația în vigoare prevede posibilitatea încasării datoriei acumulate pe o perioadă nu mai mare de 3 ani, fapt ce indică că cererea a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Susține că în interiorul termenului de prescripție în perioada iunie 2008 – iunie 2011 toate datoriile au fost achitate, iar din ianuarie 2004 pînă în luna aprilie 2011, în facturile primite nu a fost indicată nici o datorie.

Consideră recurentul că instanțele judecătorești neîntemeiat și-au motivat hotărârile invocînd prevederile art. 971 Cod civil deoarece contractul de furnizare a gazului natural nu poate fi considerat un contract de prestare a serviciilor.

Examinînd temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grinblat Leonid nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Grinblat Leonid asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Grinblat Leonid ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Grinblat Leonid se consideră inadmisibil.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva